

Bůh s námi chce trochu zatrást

autor OVA, převzato z <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne>

„O posledním soudu řekne král těm po levici: *Pryč ode mne, neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít...*“
(viz Mt 25, 41-42)

Dnešní evangelium nám dává opět šanci pohlédnout na svůj život z Kristovy perspektivy. Perspektivy, kdy dobrý a naplněný život není určován výkony, ale zcela konkrétně projevenou láskou.

Někoho možná pohlcuje náročné zaměstnání, starosti o zajištění rodiny, péče o domácnost, rodinu, škola... A pokud si někdy dovolí vydechnout, za chvíli se mu hlavou honí, co je ještě třeba stihnout. (Uf, za chvíli budou Vánoce:)! Jiný zas prochází těžkými časy, náročnými vztahy nebo osamělostí; někdy až k zoufalství, že není proč žít, a nevidí smysl toho trápení.

Přesto i do těchto našich konkrétních – neideálních životů zaznívá toto Boží slovo. Někdy mám pocit, že s námi Bůh chce trochu zatrást. Ne aby nás deptal a stresoval se zdviženým prstem: „Tak jakpak si stojíš?“ Netlačí na nás, abychom do všech svých starostí ještě zakomponovali starost o další bližní. Jen ostře připomíná, co je podstatné. Že naše neviditelná služba z lásky k Němu má stěžejní význam pro věčnost. Ne naše úspěchy či neúspěchy. Tvrdost našeho srdce se může lehce stát překážkou naplněného a radostného společenství s Ním na konci věků. (...)

Bůh vidí do našeho srdce, zná nejen naše slabé stránky – prohrané zápasy s leností, předsudky, sobectvím... ale i silné. Každý je od něj máme. Proto nás znovu povzbuzuje, abychom vycházeli ze sebe směrem k druhým. Ví, co je opravdu důležité. Jde totiž o VŠECHNO – o věčný život. O to, jak bude vypadat náš život bez konce. (...)

Zdroj: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/buh-s-nami-chce-trochu-zatrast> ;
Fra Angelico. *Poslední soud* (1440). Volné dílo. Dostupné z:
[https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2d/Fra_Angelico_-_The_Last_Judgement_\(Winged_Altar\)-_Google_Art_Project.jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2d/Fra_Angelico_-_The_Last_Judgement_(Winged_Altar)-_Google_Art_Project.jpg) .

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Listopad 2023 • Ročník 16 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Amen, pravím vám, *cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.*“

(Matouš 25,40)

Aktuálně

*****

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná **mše svatá v Domově pro seniory U Pramene Louny.**

*****

KAŽDOU STŘEDU odpoledne probíhá **výuka náboženství**. Nejmladší děti začínají ve 13:45, 4. a 5. třída ve 14:35 a 6. až 9. třída od 15:45.

*****

VE ČTVRTEK 2. listopadu 2023 od 18:30 proběhne **setkání farní rady.**

*****

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná **mše svatá v kostele svatého Jakuba v Cítolibeč** s nedělní platností.

*****

V SOBOTU 4. listopadu 2023 od 15:00 se uskuteční **Pobožnost za všechny věrné zemřelé na hlavním hřbitově v Lounech** u centrálního kříže. Pobožnost doprovodí zpěvem náš chrámový sbor.

*****

V SOBOTU 25. listopadu 2023 Vás zveme k **poutní slavnosti v kostele svatě Kateřiny v Oboře. Mše svatá začíná v 16:00.** Možnost dopravy z Loun je autobusem MHD linky č. 2, zastávka Sokolovna v 15:04, příjezd do Obory v 15:25; odjezd z Obory zpět linkou č. 1 v 18:15.

*****

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

1. 11. **SLAVNOST VŠECH SVATÝCH**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
2. 11. **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:00.
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
V 17:00 pobožnost za všechny věrné zemřelé na místním hřbitově; následuje mše svatá.
5. 11. **31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 11:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
9. 11. **SVÁTEK POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
12. 11. **32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
17. 11. **PÁTEK 32. TÝDNE – DEN BOJE ZA SVOBODU A DEMOKRACII**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
Mše svatá za naši vlast.
19. 11. **33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
25. 11. **POUTNÍ SLAVNOST**
KOSTEL SV. KATEŘINY V OBOŘE – Mše svatá v 16:00.
26. 11. **SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
30. 11. **SVÁTEK SV. ONDŘEJE, apoštola**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.

Smysl života a kříž – Zamyšlení z Bible /11

Úryvek z knihy *Čtení z Bible* Jana Sokola

(...) Ježíš sám o „posledním smyslu“ nikdy nemluví. Lidé v jeho podobstvích se na něj neodvolávají, ale orientují se jinak. Pastýř hledá ovci, protože spadla do jámy. Otec vítá ztraceného syna, protože se vrátil, a člověk, kterého někdo prosí o chleba, mu přece nedá kámen. Ježíš přijímá a uzdravuje ty, kteří přicházejí, a dál se neptá. Zato mezi jeho odpůrci se taková slova vyskytují: lépe, když zahyne jeden člověk, než aby celý národ postihla katastrofa. A tak je Ježíš – jako mnoho jiných před ním i po něm – odsouzen k smrti ve jménu vyššího smyslu.

Na Ježíšově kázání i činnosti je zřejmé, že hodnota činu se neodvozuje od posledního cíle, ale vychází z jednání samého. Člověk jistě musí uvažovat i o vzdálenějších důsledcích toho, co právě dělá. Samaritán se na konci příběhu stará i o to, co s jeho svěřencem bude dál. Ale jeho starost zase vychází z přítomnosti, ne z toho, co má být nakonec.

Ježíš ovšem něco takového jako poslední smysl nejen neodmítá, ale dokonce s tím počítá jako s něčím skoro samozřejmým. Ale uskutečňování tohoto smyslu, shromažďování a sbírání částecek smyslu do jediné velké stavby není ani zde svěřeno člověku. Děje se „v noci i ve dne“ tak, jako roste obilí na poli, a člověk „ani neví jak“ (Mk 4,27). Víra žije v přítomnosti a za tu je také odpovědná, za to, že vidí a slyší, co se po ní v této chvíli chce. A rozsévač se nesmí nechat zmást tím, že většina nevezjde, že kroukol roste spolu s pšenicí a slunce svítí na dobré i zlé. Ale ani sklenice studené vody se nakonec neztratí a nějak se dostane do souvislosti s pravým smyslem – i když možná hodně jinak, než si člověk původně představoval. O tom Ježíš mluví jen v obrazech „svatby“ a „hostiny“, a o těch se ví jen to, že přesahují každou lidskou zkušenost.

To, jak skutečný smysl roste ze samých nezdarů a ztroskotání, neviditelně a nepochopitelně, je nejlépe vidět na životě samého Ježíše. Je to život člověka, jehož všechna úsilí končí na první pohled nezdarem, kterému se nedaří „shromáždit děti Jeruzaléma“ (Mt 23,37) a který nakonec umírá na kříži, opuštěn lidmi i Bohem (Mt 27,46). I ti nejbližší, hrstka učedníků, kteří do něho vkládali své naděje, jsou přesvědčeni, že je se vším konec (L 24,21). A právě v té chvíli přijde vzkříšení. Proto je kříž, nástroj a znak utrpení a smrti, pro křesťany znamením naděje. Ne různých nadějí v to a ono, ale té jedné poslední naděje, že člověk, který uvěřil a žije podle toho, může žít v míru s Bohem, s lidmi i se sebou samým a že se ničeho nemusí bát. Právě tuto naději připomínají kříže na rozcestí, v domech i na hřbitovech. „Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se: já jsem přemohl svět.“ (J 16,33)